

LIBRIS

POVEȘTI DE AUR
We know
books

Hänsel și Gretel

Adaptare după FRAȚII GRIMM
de CRISTINA DONOVICI

Ilustrații: MAX NARCISO, MARIEKE FERRARI, ANDREA CAGOL

LITERA
mică
București

Cu toate că adesea sufereau de foame, Hänsel și Gretel erau fericiți. Erau frați și se iubeau mult, așa cum doar frații care trec prin multe greutăți împreună se pot iubi. Se jucau toată ziua pe lângă căsuța lor din pădure, se suiau în copaci sau citeau câte o carte găsită aruncată prin sat. Erau mereu roșii în obraji și veseli. De când se știau trăiau cu tatăl lor, un om cumsecade și muncitor, dar ușor de păcălit. Poate de asta și rămăsese sărac toată viața. Era tăietor de lemne. Strângea vreascuri și le vindea în piață, dar mereu se găsea câte un client șmecher care profita de bunătatea omului și plătea mult mai puțin decât se cuvenea. Așa că bărbatul abia-abia reușea să cumpere câte ceva de mâncare. Dar copiii lui, Hänsel și Gretel, se mulțumeau cu puțin și îi spuneau așa:

– Lasă, tată, nici nu prea ne e foame! Te ajutăm noi să strângi și mai multe lemne!

Atunci el îi strângea în brațe, iar frații o zbugheau la joacă fără să le pese că au burta goală.

Curând însă, lucrurile se schimbă. Tatăl se căsătorise, iar noua lui soție nu îi plăcea pe Hänsel și pe Gretel. I se părea că sunt gălăgioși și enervanți și, în plus, nu îi convenea că trebuia să împartă cu ei puținele bunătăți care ajungeau pe masa lor. Hänsel și Gretel înțeleseră din prima clipă că femeia e rea, dar nu spuneau nimic, văzând că tatăl lor e fericit. Acesta, ca de obicei, era păcălit de soția lui prefăcută și nu își dădea seama că ar fi ceva în neregulă. Așa că nu bănuia nimic suspect atunci când femeia propuse să meargă a doua zi cu toții în pădure după lemne.

LIBRARY

We know
books

